

kommissionsrapport fra Politikommissionen siger, at antallet af politikredse skal gå fra at være 54 til at være 24. Det er klart, at det får en masse følgevirkninger for de små samfund, specielt for de mindre kommuner, som det er vigtigt at vi diskuterer herinde.

Samtidig ved vi jo også, som vi tidligere i dag har stemt om, at der med rette er en diskussion i gang, om det er rimeligt, at meget af den udvikling, vi ser i Danmark, bliver centraliseret inde omkring de store byer, specielt hovedstadsområdet.

Vi har i Folketinget i dag vedtaget, at ved beslutninger om placering af nye og nedlæggelse af eksisterende statslige arbejdspladser og institutioner skal regeringen prioritere hensynet til en ligelig regional udvikling højt og således tage hensyn til de egne af landet, hvor den økonomiske udvikling ligger under gennemsnittet. Og vi må jo konstatere, at hvis der skal være handling bag de flotte ord, som regeringen også har tiltrådt i dag, ja, så er en af de ting, som vi skal kigge på, jo den praktiske udmøntning af de initiativer, som kommer fra regeringen.

Vi må nok erkende, at når vi ser på den praktiske udmøntning af de flotte ord, så har skridtene en eneste retning: Det er nedlæggelse af kaserne, det er nedlæggelse af redningsstationer, og som det ser ud lige nu, så er det altså også nedlæggelse af politistationer måske, i hvert fald sammenlægning af retter, sammenlægning af politikredse.

Det er noget, der i sidste ende kan ramme den enkelte borger og kan være med til at gøre det sværere at være borger i de små kommuner og i landdistrikterne. Det er ikke en udvikling, vi ønsker i Dansk Folkeparti. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at vi her i Folketinget får en debat om, om det er den rigtige udvikling eller det ikke er.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

Domstolens og politiets fremtidige opgaver har gennem de senere år været og er fortsat genstand for drøftelser og overvejelser i forskellig sammenhæng.

Drøftelserne har kredset om et helt centralt spørgsmål, nemlig hvordan vi bedst sikrer et moderne og effektivt retsvæsen – et politi og retsvæsen, som er effektivt her ved begyndelsen af et nyt årtusind.

Fremtiden byder på mange nye opgaver, som vi alle forventer at domstolene og politiet skal være i stand til at løse. De nye opgaver, som jeg vil omtale lidt nærmere, har en sådan karakter, at man ikke kan komme uden om også at drøfte, hvilken struktur der skal til for at løse opgaverne. Denne del af overvejelserne, som bl.a. vedrører antallet af rets- og politikredse, er indtil nu foregået i henholdsvis domstolens Strukturkommission og i Politikommissionen. Domstolens Strukturkommission afgav betænkning i januar måned i år, mens Politikommissionens betænkning forventes at foreligge ved årsskiftet. Der er altså tale om et arbejde, der langtfra er afsluttet endnu. Overvejelserne i de to kommissioner er indbyrdes tæt forbundne, idet man under arbejdet er kommet frem til, at de foreslåede rets- og politikredse så vidt muligt bør være sammenfaldende.

Jeg skal i det følgende kort redegøre for Strukturkommissionens forslag samt de foreløbige overvejelser, som Politikommissionen indtil videre har offentliggjort.

Domstolens Strukturkommission har som bekendt foreslået, at byretternes opgaver samles i 25 retskredse i stedet for de nuværende 82. Kommissionens udgangspunkt har været, at byretternes opgaver fortsat bør løses så tæt på borgerne som muligt, men at fremtidens byretter samtidig må have en størrelse, der gør det muligt for dem at opfylde de nye krav, som de må forventes at blive mødt med. Det er kommissionens vurdering, at det vil være vanskeligt at opfylde fremtidens krav fuldt ud, hvis ikke der som udgangspunkt er ansat mindst 6-8 dommere ved den enkelte byret.

Kravene til fremtidens byretter kommer ikke fra Strukturkommissionen selv, men er navnlig formuleret af Domstolsudvalget og af Retsplejerådet. Jeg skal kort skitsere de vigtigste af dem.

Det første krav, jeg vil nævne, vedrører spørgsmålet om begrænsning i anvendelsen af ikkeudnævnte dommere. Domstolsudvalget stillede i sin betænkning nr. 1319 fra 1996 en række forslag, som skulle sikre, at de krav til dommerne uafhængighed, som følger af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, opfyldes. Udvalgets forslag førte som bekendt til vedtagelse af domstolsreformen, som trådte i kraft i 1999. Tilbage står imidlertid bl.a. Domstolsudvalgets forslag om, at flere retssager bør behandles af udnævnte dommere.

Forslaget skal ses i lyset af et generelt ønske om, at de dømmende funktioner i højere grad,